

се вдигнѣше, всичко вече се занимаваше съ всѣкидневната си работа.

Най-много ми тежеше любопитството на даяцитѣ. Докато се миехъ и обличахъ, заобикаляха ме множество деца, които не изпускаха нито едно мое движение. Тѣ се чудѣха на бѣлата ми кожа, на всички мои прибори и обсъждаха всичко съ голѣмъ шумъ. Туземцитѣ, безъ изключение, си скубятъ веждитѣ и нѣматъ нито едно косъмче по тѣлото. Моята брада, веждитѣ и малкото косми, които имамъ по тѣлото си, възбуждаха необикновено учудване у тѣхъ. Тѣ правѣха твърде обидни за мене разсуждения: едни казваха, че съмъ дива свиня, други ме наричаха маймуна, която не знае да се катери. Нѣкои отъ тѣхъ се опитваха да ме боднатъ съ прѣстъ или пръчка, за да видятъ дали съмъ чувствителенъ. Моятъ строгъ погледъ ги държеше по нѣкога на почтенно разстояние. По-строго не можехъ да се отнасямъ съ тѣхъ, защото ме бѣше страхъ да не ме взематъ за човѣкъ, въ който живѣятъ зли духове. Много пжти пристигаха отъ околнитѣ селища върволици хора, да ме видятъ. Тѣзи, които вече ме познаваха, настойчиво искаха да си отворя устата и покажа златнитѣ си зъби — нѣщо, което предизвикваше у надошлитѣ необикновено учудване, придружено съ викове и смѣхъ. Най-много се интересуваха за храната, която моятъ слуга ми приготвяше. Върху съдоветѣ, въ които ми се готвѣше, имаше винаги надвесени множество любопитни глави. Моята храна презъ време на тази обиколка не бѣше нѣщо особено — варѣха ми най-вече оризъ, приготвенъ по разни начини. Единъ пжтъ само можахъ да добия едно прасенце, следъ като изцѣрихъ множество членове въ едно домакинство. Получавахъ често